

Valgt blev: *H. P. Johansen, Date, Chr. J. Hansen, Kr. Johansen, Alfred Kristensen, Astrid Skjoldbo, Thomsen, H. C. Andersen, Johannes Jensen, Stegger Nielsen, Fr. Kristiansen, Anna Westergaard, Bonnichsen, Lisbet Håndsgaul og P. A. Poulsen.*

Man gik derefter til:

Første Behandling af Forslag til Lov om Ændringer i og Tilføjelser til Lov Nr. 322 af 7. Juli 1945 om Oprettelse af en ekstraordinær Tjenestemandsdømstol m. v., jfr. Lov Nr. 450 af 1. Oktober 1945 om Ændringer i samme Lov.

(Lovforslaget findes i Tillæg C. Sp. 1341).

Lovforslaget sættes til Forhandling.

Justitsministeren (Elmqvist): Da min Kollega Finansministeren er optaget i det andet høje Ting skal jeg tillade mig paa min Kollegas Vegne for det høje Ting at anbefale Forslag til Lov om Ændringer i og Tilføjelser til Lov Nr. 322 af 7. Juli 1945 om Oprettelse af en ekstraordinær Tjenestemandsdømstol m. v., jfr. Lov Nr. 450 af 1. Oktober 1945 om Ændringer i samme Lov.

Som ærede Medlemmer vil erindre, har der, siden den nævnte Lov traadte i Kraft og nogen Tid efter, at den var kommet til at virke, været ført en Del Diskussion om, hvorvidt det vilde være rimeligt og betimeligt at give Adgang til en vis Appel, i hvert Fald for visse Kendelsers Vedkommende. Sagen blev rejst i Foraaret 1946 af det konservative Medlem af Folketinget Hr. Kristen Amby, der fremsatte et Forslag om en saadan Appeldomstol. Da Finansministeren imidlertid samtidig eller lidt forud havde nedsat et Udvalg til at overveje dette Spørgsmaal, blev det førstnævnte Forslag trukket tilbage. Udvalget afgav senere Betænkning, og denne Betænkning gik ud paa, at man ikke fandt det rigtigt at aabne Adgang til Anke i videre Omfang end ved Loven bestemt, og der skete derefter ikke mere.

Imidlertid rejste Medlemmer af Det konservative Folkeparti i August 1946 igen Sagen gennem et Forslag til Beslutning i Folketinget om Revision af Tjenestemandsdømstolen, særlig med Henblik paa Spørgsmaalet om Indrettelse af en Ankeinstans. Dette Forslag henvistes til videre Behandling i et Folketingsudvalg paa 17 Medlemmer, og dette Udvalg har derefter arbejdet med Sagen med det Resultat, at et Flertal har henstillet til Finansministeren at frem-

sætte et Lovforslag om en Ankeinstans. Paa denne Foranledning er det Forslag, som her foreligger, udarbejdet af Finansministeriet. Ved Siden af, at det er Mening efter dette Forslag, at der skal kunne finde Anke Sted i et vist Omfang, er det derhos Finansministerens Hensigt, at de af den ekstraordinære Undersøgelseskommision omhandlede Indstillinger efter samme Retningslinier som omtalt her i Lovforslaget skal kunne underkastes fornyet Prøvelse ved den Ankeinstans, som efter det foreliggende Lovforslag søges etableret. Det Lovforslag, som her foreligger, følger saa nøje, som det har været muligt, de Synspunkter, Folketingets Udvalgsflertal har givet Udtryk for.

Jeg skal efter disse indledende Bemærkninger om Forhistorien gøre Rede for de vigtigste Bestemmelser i Lovforslaget. Man maa sordre mellem de Kendelser, som er afsagt af Tjenestemandsdømstolen før og efter denne Lovs Ikrafttræden. For saa vidt angaar Kendelser afsagt af Tjenestemandsdømstolen efter, at dette Lovforslag er traadt i Kraft som Lov, vil disse Kendelser blive frit paaankelige i den Forstand, at de vil kunne paaankes saavel af Anklagemyndigheden som af domfældte, og det uanset Karakteren af den idømte disciplinære Straf. For saa vidt angaar Kendelser, der er afsagt før nærværende Lovforslags Ikrafttræden, er det foreslaaet, at Kendelser kun skal kunne paaankes af domfældte. Det er ganske naturligt, idet det maa anses som stridende imod almindelig dansk Retsbevidsthed, om frifindende Kendelser, der er afsagt i Henhold til en Lovgivning, der ikke aabner Adgang til Anke, ved senere Lov blev gjort paaankelige. For at undgaa Anke af Kendelser, hvorved der er paalagt den paagældende Tjenestemand en mindre vidtgaaende disciplinær Straf, f. Eks. Forflyttelse eller Degradation, gaar Lovforslaget endvidere ud paa, at Anke kun kan finde Sted, naar Kendelsen er gaaet ud paa Frakendelse af Tjenestemandsstilling, fordi der alene i disse Tilfælde kan siges at være Tale om en saa indgribende Foranstaltning, at der bør aabnes Adgang til fornyet Prøvelse.

Jeg vil gerne i denne Forbindelse anføre, at dersom man gav Adgang for de domfældte til at indanke alle Kendelser, vilde det næppe kunne undgaaes, at man ogsaa maatte give Anklagemyndigheden tilsvarende Adgang til at appellere afsagte Kendelser. Paa den anden Side har man fundet det rigtigt, naar domfældte har paaanket den afsagte Kendelse, ogsaa at give Anklagemyndigheden Adgang til under Ankesagen at kunne nedlægge Paastand paa Skærpelse af de